

ת"פ 49351/11/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד עלאא אבו ננה, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 49351-11-16 מדינת ישראל נ' אבו ננה
בפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
עלאא אבו ננה - הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות הבאות:

שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

התנגדות למעצר חוקי תוך שימוש בכוח לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ");

תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק.

העובדות שבהן הורשע הנאשם

2. על פי העובדות שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין, ביום 09.10.2015 בשעה 00:20 או בסמוך לכך, בכפר ג'בל מוכבר בירושלים, נהג הנאשם ברכב. שוטרים שהיו במקום לצורך טיפול באירוע רכב חשוד, ביקשו מהנאשם לצאת מהרכב והוא בתגובה התנגד וקילל. שוטרים מצוות נוסף שהגיע למקום, הבחינו שהנאשם עבר ממושב הנהג למושב שבצד הנהג, אולם הנאשם הכחיש באוזני השוטרים שנהג ברכב.

השוטר אסי אוחיון (להלן: "השוטר אסי") ניגש אל הנאשם וביקש ממנו להתלוות אל השוטרים לתחנת המשטרה. בתגובה קילל אותו הנאשם במילים: "כוס אימא שלך, אני אזיין אותך ואת כולכם". לאחר שהנאשם הועלה לניידת ובדרכם לתחנת המשטרה, הכה הנאשם באמצעות מרפקו בפניו של השוטר ליאל דרעי שלא בכוונה (להלן: "השוטר ליאל"), ובעט במושב שבצד הנהג. בהגיעם לתחנת עוז, תקף הנאשם את השוטר אסי אשר השתלט עליו בסיוע שוטרים נוספים. הנאשם המשיך להשתולל ולקלל גם בתחנת המשטרה.

3. במעשיו כמתואר לעיל, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

בשיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, בכך שעבר ממושב הנהג למושב שליד הנהג בכוונה להסתיר את דבר נהיגתו ברכב ובכך שהכחיש באוזני השוטרים שנהג בו.

בהתנגדות למעצר חוקי תוך שימוש בכוח לפי סעיף 47(א) לפסד"פ, בכך שבהיותו עצור בניידת, השתולל, בעט במושב שבצד הנהג, והכה באמצעות מרפקו בפניו של השוטר ליאל באופן בלתי מכוון.

בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1), בכך שתקף את השוטר אסי בתוך תחנת עוז בין היתר במכות אגרוף בכוונה להכשילו בתפקידו או להפריע אותו מלמלאו.

בהכרעת הדין זוכה הנאשם מעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 23.09.2019. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 32, נשוי ואב לשלושה, עובד בשיפוצים. לנאשם 9 שנות לימוד בלבד, ללא תעודת בגרות. לדבריו, מגלה יציבות במקום עבודתו ועובד בו באופן סדיר. בהתייחס לשימוש באלכוהול ובסמים, מסר הנאשם שבעבר נהג לשתות לשוכרה כמויות גדולות של אלכוהול. הנאשם שלל שימוש באלכוהול ובסמים כיום ושלל צורך טיפולי בנושאים אלה. בדיקה שערך בשירות המבחן העידה על הימנעות משימוש בסמים. עם זאת, שירות המבחן התרשם שיש צורך בבדיקה מעמיקה לעניין התמכרותו לאלכוהול.

לנאשם 4 הרשעות קודמות שבגינן נידון גם לעונשי מאסר בפועל. נוסף על כך, נידון למאסרים בגין עבירות תעבורה.

בהתייחס לעבירות הנוכחיות, התקשה הנאשם לקבל אחריות על מעשיו. הנאשם אישר שנהג ברכב ללא רישיון וכי עבר ממושב הנהג למושב הנוסע, אולם שלל שנהג באלימות פיזית או מילולית כלפי השוטרים ושהתנגד למעצרו. הנאשם טען שהשוטרים נהגו כלפיו באלימות שלא לצורך. גם בהתייחס לעבירות שבהן הורשע בעבר, התקשה הנאשם לקבל אחריות על מעשיו אך ביטא נכונות מילולית לנהל אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן העריך כי ברקע לעבירות, מצב של שכרות ודפוסי עבריינות מושרשים.

כגורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית, צוינו: עבריינות חוזרת בתחום הפלילי ובתחום התעבורה הכוללת מאסרים בפועל; שימוש לרעה באלכוהול; קווי אופי אימפולסיביים ותוקפניים; קושי לגלות תובנה כלפי מורכבות מצבו ומוטיבציה לעריכת שינוי בחייו.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: נכונות מילולית לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין; יציבות במסגרת תעסוקה בשנים האחרונות; בדיקה שמעידה על הימנעות משימוש בסמים.

לאור האמור בתסקיר, המליץ שירות המבחן לבחון את התאמתו של הנאשם לשאת במאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו: פלט הרשעותיו קודמות של הנאשם; כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין של הנאשם בתיק תעבורה פ"ל 3546-02-16 **מדינת ישראל נגד אבו ננה** (להלן: "**תיק התעבורה**").

6. ב"כ המאשימה, עו"ד כריסטיאן דיק, עתר לגזור על הנאשם עונש בן 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, ופיצוי לשוטר הנתקף. אשר למתחם העונש ההולם, טען שזה נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי הענישה הנלווים. בטיעונו הדגיש שמדובר באירועים חמורים הפוגעים בשלטון החוק ובסדר הציבורי. ב"כ המאשימה הפנה להכרעת דינו של הנאשם בתיק התעבורה הקשור לתיק זה. לחומרה, ציין את עברו הפלילי של הנאשם, את סמיכות הזמנים בין הרשעתו הנוכחית להרשעתו האחרונה, ואת אי קבלת האחריות.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד רמי עותמאן, ביקש להסתפק בעונש של מאסר מותנה ולחלופין במאסר בעבודות שירות למשך חודש ימים. בטיעונו הדגיש את התנהלות רשויות התביעה שהייתה לשיטתו לא הוגנת ופגעה בנאשם. עוד טען שעברו הפלילי של הנאשם ישן וכי משנת 2010 לא הורשע בפלילים; הנאשם עובד מזה מספר שנים בעבודה מסודרת; אינו נוהג; הנאשם עבר שינוי בחייו והתגבר על בעיות השתייה שמהן סבל. אשר לרכיב הפיצוי, טען שלאור התנהגות השוטרים בתיק והאלימות שבה נקטו, אין מקום לפצותם.

8. הנאשם ויתר על זכותו למילה האחרונה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך

החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם ההגנה על גופם, כבודם, שלווה נפשם, וחירות פעולתם של השוטרים העוסקים במלאכת אכיפת החוק, הגנה על ביטחון הציבור ושמירת הסדר הציבורי. ובמישור רחב יותר נפגעו גם ערך חובת הציות לחוק וההגנה על שלטון החוק. בעבירת השיבוש, נפגע הערך המוגן של שמירה על תקינות ההליך המשפטי ומניעת פגיעה בו אשר יכול ותוביל לעיוות דין.

11. **מידת הפגיעה בערך המוגן** - בינונית. מעשיו של הנאשם חמורים במובן זה שנקט באלימות פיזית ומילולית נגד שוטרים תוך העמדתם בסיכון והכול תוך זלזול בחוק ובאוכפי החוק. חומרת המעשים מתעצמת עת נעשה שימוש באלימות כדי להתנגד למעצר חוקי. כך גם עבירת השיבוש על כל הכרוך בה מעלה את חומרת האירוע וחומרת השלכותיו.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שבהתייחס למקרים דומים של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות או התנגדות למעצר, נוהגים בתי המשפט לגזור עונשים במנעד רחב אשר בצדו המחמיר כולל גם מאסר בפועל ממש. לצורך גיבוש מסקנותיי עיינתי בין היתר בפסקי הדין הבאים:

רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** (26.06.2019): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ונידון לעונש של **מאסר בפועל לחודש יום אחד ולמאסר מותנה**. הנאשם סירב לפנות לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ערעור הנאשם לביהמ"ש המחוזי, נדחה. בנסיבות התיק, הגיעו שלושה שוטרים לדירת הנאשם וביקשו לעכבו לחקירה. הנאשם דחף את אחד השוטרים ובהמשך צעק והשתולל תוך שהפיל את עצמו ואת השוטר לרצפה. שוטר נוסף שנכח במקום ניגש לסייע במעצר וננשך על-ידי הנאשם בבטנו באופן שגרם לו לחבלה - נפיחות ואדמומיות. ביהמ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין חודש אחד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011): ביהמ"ש העליון דחה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בהפרעה לשוטר ובאימים, ונידון ל- **7 חודשי מאסר ולהפעלת תנאי בן 5 חודשים**, שאותו יישא במצטבר. בנסיבות התיק, בעת שבאו שוטרים לביתו של הנאשם לשם ביצוע פקודת מאסר מטעם ההוצאה לפועל, ניסה הנאשם לברוח דרך חלון ביתו. לאחר שלא הצליח בכך, איים על השוטרים בכך שאמר להם שיפגע במי שהוציא את פקודת המאסר ויהרוג את אחד השוטרים. כאשר ניסו השוטרים לכבול את הנאשם, בעט בהם כדי להשתחרר מאחיזתם. לאחר שבני משפחתו של הנאשם השתוללו במקום, הצליח הנאשם להשתחרר מאחיזת השוטרים ולברוח.

ע"פ (י-ם) 33814-05-17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (08.05.2018): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר ושנידון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק,

בעת ששוטר רשם דו"ח לנאשם - תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף מיידיו את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים תוך שאמר לשוטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", וכן: "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך דחף את השוטר ולא אפשר לו לאוזקו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים - בצדו הנמוך עומד על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, - ובצדו המחמיר עומד על שישה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס. ביהמ"ש המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא, הן במתחם הענישה שנקבע, והן בעונש המתאים בגדרי המתחם.

ת"פ (ק"ש) 14621-11-10 **מדינת ישראל נגד סמירניק** (09.05.2016): הנאשם נידון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס**, לאחר שבמהלך קטטה שאירעה מחוץ למועדון גידף את המתלונן ותקף אותו. כשהגיעו השוטרים למקום קילל ודחף אותם.

ת"פ (חיפה) 20677-01-12 **מדינת ישראל נגד מישר** (04.03.2015): הנאשם הורשע בהפרעה לשוטר, ונידון **למאסר מותנה וקנס**. בנסיבות התיק, בעת ששוטר ערך חיפוש בביתו של הנאשם, הכניס הנאשם סם לפיו. כשביקש השוטר מהנאשם להוציא את הסם מפיו, בעט הנאשם בשוטר ודחף אותו. כשהשוטר ניסה להשתלט על הנאשם, היכה אותו הנאשם בידו, שרט אותו בציפורניו והיכה אותו בבטנו. במהלך האירוע נפצע השוטר ברגלו, נשרט בידו ונגרם לו שפשוף ביד.

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, מצאתי שזו נעה בין ענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר בפועל ועד למאסר בפועל לתקופה קצרה (ר': ת"פ (י-ם) 27544-02-14 **מדינת ישראל נגד שאמי** (02.02.2016); ת"פ (י-ם) 28998-04-13 **מדינת ישראל נגד אבו נג'מה** (18.02.2015)).

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; העבירות נעברו ללא תכנון מוקדם אלא כהתפרצות ספונטנית ואלימה.

בהכרעת הדין קבעתי שבעת האירוע היה הנאשם נתון להשפעת אלכוהול, וזאת על סמך עדותו והודעתו. כך גם העריך שירות המבחן בסוברו שברקע לעבירות עומדים שכרות ודפוסי עבריינות מושרשים.

לנתון זה היבטים לחומרה ולקולה. לחומרה יאמר שהנאשם הכניס את עצמו מרצון ובהתנהגותו הנשלטת והפסולה למצב שבו הוא נתון תחת השפעת אלכוהול ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו. לקולה יאמר שכיוון שידוע שלא לכוהול אפקט של "הסרת עכבות", הרי שניתן להניח לטובת הנאשם שהאלימות שנקט כלפי השוטרים נבעה מהשפעת האלכוהול ומדובר בהתנהגות שאינה מאפיינת את התנהלותו השגרתית בעת שהוא פיכח.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה;** מדובר באירוע "מתגלגל" שכלל מספר שלבים, אשר בכל אחד מהם נהג הנאשם באלמות שלוחת רסן כלפי השוטרים. תחילה עבר הנאשם ממושב הנהג למושב שבצד הנהג, בהמשך התנגד לבקשת השוטרים לצאת מרכבו וגידף אותם; אחר כך הכחיש שנהג ברכב; גידף את השוטר אסי בגידופים בעלי גוון מאיים; בדרכו לתחנה השתולל בניידת וכתוצאה מכך פגע מרפקו שלא במכוון בפניו של השוטר ליאל; לבסוף תקף את השוטר אסי בתחנת המשטרה בין היתר במכות אגרוף וכתוצאה מאלמותו נאלצו השוטרים להשתלט עליו תוך שימוש בכוח. אין להסכין עם אלימות בריונית בכלל ואלמות נגד שוטרים הפועלים על פי דין בפרט. הכרעת הדין מלמדת שהנאשם הוא שנושא לבדו באחריות למעשים שעשה ועליו לתת את הדין על מעשיו.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג לחוק), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא, ובהתחשב באופיו המתמשך של האירוע ובשילוב שבין העבירות השונות, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד העונשים הנלווים.**

16. במקרה דנא, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.**

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם;** הנאשם עובד בתחום השיפוצים מזה מספר שנים. מהתסקיר עולה שהיציבות התעסוקתית מהווה עוגן חשוב בחייו באופן שמפחית את החשש שיעבור עבירות נוספות. ברי שאם ייגזר על הנאשם עונש מאסר, ייכרת מטה לחמו של הנאשם וכתוצאה מכך תיגרם פגיעה במעגלים רחבים. ייפגעו בני משפחתו הגרעינית - אשתו ושלושת ילדיו ואף בני משפחתו המורחבת - אמו ואחיו שהנאשם הוא מפרנסם היחיד - כך על פי טיעוני בא-כוחו. הדברים נכונים גם בנוגע לעונש מאסר שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות.

ב. **אי נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם כפר באשמתו ובחר לנהל את התיק ולהיאבק על חפותו. על פי התסקיר, הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו. בדבריו לפניו ויתר על זכותו למילה אחרונה ולא הביע חרטה.

נכון, לנאשם שמורה זכותו לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתו. כך נקבע במפורש בסעיף 40"א(6) לחוק שלפיו כפירה באשמה הוניהו למשפטעלידיהנאשם לא ייזקף לחובתו.

עם זאת, משכפר הנאשם באשמה ולא קיבל אחריות, לא הביע חרטה, לא הפנים את הלקחים הנדרשים, ולא עשה מאמצים לתקן את דרכיו, לא יוכל הוא ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה באשמתו.

ג. **התנהגות רשיוות אכיפת החוק**; האירוע מושא כתב האישום פוצל

לשני תיקים - תיק פלילי ותיק תעבורה. בתיק התעבורה נדון הנאשם כבר ביום 22.03.2016, יחד עם שני תיקים נוספים, לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, ופסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת. בהכרעת הדין נדרשתי לעניין הפיצול הנ"ל במסגרת דיון בטענת הגנה מן הצדק וקבעתי שאף שמדובר בפרקטיקה מסורבלת ולא יעילה, הרי שאין לנאשם זכות קנויה שיוגש נגדו כתב אישום מאוחד שיכלול הן עבירות פליליות והן עבירות תעבורה בלי שאלה תפוצלנה. על כן לא מצאתי בהכרעת הדין שיש הצדקה לביטול כתב האישום מטעם זה. עם זאת, אני סבור שלפרקטיקה זו השלכה ממתנת על עונשו של הנאשם באופן שיש בה כדי להצדיק הקלת מה בעונש שייגזר עליו וכך בדעתי לנהוג.

ד. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה**; מדובר באירוע מחודש אוקטובר

2015. כתב האישום הוגש כשנה לאחר מכן. מאז לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות. ואפשר שניתן ללמוד מנתון זה בצירוף לדיווחי שירות המבחן על הימנעות משימוש בסמים ועל היציבות התעסוקתית, על שינוי לטובה שחל בחייו של הנאשם. לפיכך אזקוף נתונים אל לזכותו של הנאשם.

ה. **עברו הפלילי של הנאשם**; לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל ארבע

הרשעות קודמות. יוער כי כפי הנראה הרשעה (1) היא פרי של הזנה שגויה שכן תאריך העבירה זהה להרשעה (2), כך גם העבירה עצמה וכך גם העונש. לפיכך אתעלם מדיווח כפול זה. מכל מקום מפלט המרשם הפלילי של הנאשם עולה שהורשע בעבירות הבאות:

- (1) בשנת 2018 הוזנה הרשעה מבית המשפט הצבאי באיו"ש, כאמור - כפי הנראה באופן שגוי.
- (2) בשנת 2016 הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובנהיגה פוחזת של רכב בבית המשפט לתעבורה בירושלים ונידון למאסר בפועל בן 9 חודשים לצד עונשים נלווים.
- (3) בשנת 2011 הורשע בפריצה לרכב ובגניבה מרכב ונידון למאסר מותנה ולקנס.

(4) בשנת 2005 הורשע בתקיפה סתם על ידי שניים או יותר, תקיפה סתם, שוד מזוין/ בחבורה/ באלימות, ניסיון לבעילה שלא בהסכמה חופשית. בגין עבירות אלה נידון למאסר בפועל לתקופה של 3 שנים ו-6 חודשים לצד מאסר מותנה.

עברו הפלילי של הנאשם נזקף לחובתו. ברם כאמור אתחשב בפיצול האירוע דנא לשני תיקים כאמור לעיל.

18. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומתוך התחשבות בכך שהאירוע פוצל לשני תיקים ודינו של הנאשם כבר נגזר בתיק התעבורה והוא נשא עונש מאסר ממושך, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם העונש ההולם**. כיוון שמצאתי ראשית ראייה לשינוי כיוון באורחות חייו של הנאשם ומחשש שלא להסיג את הנאשם לאחור ולחשוף אותו להשפעה עבריינית בשלב רגיש זה בחייו, החלטתי שהנאשם יישא את מאסרו בדרך של עבודות שירות ולא בין כותלי הכלא.

סוף דבר

19. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם, והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שישה חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות,**

זאת על פי קביעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. הנאשם שובץ לעבודות שירות בחברה קדישא לעדת הבבלים בירושלים בימים ובשעות שנקבעו בחוות הדעת. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 01.03.2020 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום, כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה אלימות נגד שוטרים לפי סעיפים 273, 274 או 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **קנס בסך ₪ 2,500 או 15 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1 במרץ 2020 ויתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בארבעת החודשים העוקבים. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח טבת תש"פ, 15 ינואר 2020, במעמד הצדדים.